

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 24. juni 2021

Sag 103/2020

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T4

(advokat Michael Juul Eriksen, beskikket)

og

T13

(advokat Henrik Garlik, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 10. april 2019 (SS 3-12690/2018) og af Østre Landsrets 15. afdeling den 25. juni 2020 (N nr. S-1151-19).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Kurt Rasmussen og Rikke Foersom.

Påstande

Dommen er anket af T4 og T13 med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

T4 er ved Østre Landsrets dom af 12. juni 2020 idømt fængsel i 6 år for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 21, jf. § 81 a, stk. 1, begået den 23. oktober 2017. Dommen er med Procesbevillingsnævnets tilladelse anket til Højesteret. Den foreliggende sag og anken af Østre Landsrets dom af 12. juni 2020, der begge alene angår strafudmålingen, er i Højesteret behandlet i forlængelse af hinanden, jf. Højesterets dom af 24. juni 2021 i sag 102/2020.

Anbringender

T4 har anført navnlig, at der skal udmåles en tidsbestemt straf af fængsel i 20 år henset til, at han på gerningstidspunktet var 21 år og til, at drabet og drabsforsøget i den foreliggende sag blev begået samtidig. Ved straffastsættelsen skal han samlet stilles på samme måde, som hvis forholdene i den foreliggende sag (drabssagen), der blev begået den 9. november 2017, og forholdene i Højesterets sag 102/2020 (voldssagen), der blev begået den 23. oktober 2017, var pådømt under én og samme sag. Det skal ske ved fastsættelse af en fællesstraf, subsidiært en tillægsstraf, jf. straffelovens § 88 og § 89.

T13 har anført navnlig, at der ikke ved straffastsættelsen er taget tilstrækkeligt hensyn til hans personlige forhold, herunder at han på gerningstidspunktet kun var 18 år og 3 måneder. Der skal fastsættes en tidsbestemt straf af fængsel i 16 år.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at T4 og T13 skal straffes med fængsel på livstid, og at landsrettens dom derfor skal stadfæstes. Straffen for drab er som udgangspunkt fængsel i 12 år, og der foreligger ikke omstændigheder, der kan bevirke, at udgangspunktet efter straffelovens § 81 a om fordobling af straffen skal fraviges. Der skal ved strafudmålingen lægges vægt på, at der er tale om drab og drabsforsøg begået i forening og efter nøje forudgående planlægning, samt at der blev anvendt en halvautomatisk pistol og afgivet skud på få meters afstand om eftermiddagen i et boligområde.

For så vidt angår T4 bemærkes, at der skal udmåles en fællesstraf af fængsel på livstid for forholdene i den foreliggende sag (drabssagen) og forholdene i Højesterets sag 102/2020 (voldssagen). Hvis straffen ikke udmåles som en fællesstraf, skal der fastsættes en tillægsstraf. Da han i den foreliggende sag skal straffes med fængsel på livstid, skal der ikke idømmes en tillægsstraf i voldssagen.

T13 var fyldt 18 år på gerningstidspunktet. Hans unge alder og det forhold, at han ikke tidligere er straffet af betydning for sagen, giver ikke grundlag for at fravige udgangspunktet om, at straffen for drab fastsættes til fængsel på livstid, når forholdene er omfattet af straffelovens § 81 a.

Højesterets begrundelse og resultat

T4 og T13 er fundet skyldige i drab og drabsforsøg begået i forening under anvendelse af en halvautomatisk pistol på et offentligt sted, jf. straffelovens § 237, jf. til dels § 21, jf. § 81 a, stk. 2 (forhold 1) og straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 81 a, stk. 1 (forhold 2). Landsretten har lagt til grund, at T4 og T13 kørte sammen på en knallert ind i Mjølnerparken, hvor T13 steg af knallerten og på nært hold afgav i alt syv skud mod en person i en bil. Personen blev ramt af seks skud og dræbt, og en anden person i bilen blev ramt af et skud og såret. Angrebet var nøje planlagt og skete som led i en verserende bandekonflikt mellem grupperingerne Loyal To Familia (LTF) og Brothas.

Drab straffes efter praksis med fængsel i 12 år, når der ikke foreligger særlige omstændigheder, der kan bevirke nedsættelse eller forhøjelse af straffen. I den foreliggende sag skal der ved straffastsættelsen tages hensyn til, at de tiltalte har begået både et drab og et drabsforsøg. Der skal endvidere tages hensyn til, at drabet og drabsforsøget er begået med en halvautomatisk pistol på et offentligt sted, jf. straffelovens § 192 a. Der henvises herved til Højesterets dom af 20. april 2018 (UfR 2018.2250) og Højesterets dom af 17. november 2020 (UfR 2021.617).

Da forholdene er begået som led i en verserende bandekonflikt, skal straffen forhøjes efter straffelovens § 81 a. I forarbejderne til denne bestemmelse er det forudsat, at der i tilfælde, hvor domstolene normalt ville udmåle en straf på mere end 10 års fængsel, f.eks. i en drabs-sag, som udgangspunkt skal fastsættes en straf af fængsel på livstid, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslaget (Folketingstidende 2008-09, tillæg A, lovforslag nr. L 211, afsnit 2.2.5, s. 8064).

Højesteret tiltræder herefter, at T4 og T13 skal straffes med fængsel på livstid. T13s unge alder og det forhold, at han ikke tidligere er straffet af betydning for sagen, kan efter forholdenes karakter og grovhed ikke føre til, at der fastsættes en tidsbestemt straf.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

T4 og T13 har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T4 og T13 skal hver især betale de sagsomkostninger for Højesteret, der vedrører dem.